

10. Ènì kan nínú un wón wí pé: È má ɛ pa Yuusufu, ɛ̀gbón tí ɛ ba fée ɛ ohun kóhun, ɛ̀ jù ú sínú un kànga tí ó jìn, apákan nínú un àwọn arinrin àjò yóò rí i he.

11. Wón wí pé: Bàbáa wa, kíní dé tí ɛ kò fí ọkàn tán wa nípa Yuusufu? Dájúdájú àwa sì ni olùgbanimòràn rere fún un.

12. È jẹ kí ó ba wa lọ lóla kí ó lè dáráyá àti kí ó lè ɛ́rẹ́, àti pé dájúdájú àwa yóò jẹ olùṣò fún un.

13. Ó wí pé: Dájúdájú yóò bà mí nínú jẹ tí ɛ bá mú u lọ, àti pé èmí n bẹ̀rù pé ikookò yóò pa á jẹ tí ɛ kò bá kọbiara sí ọdọ̀ rẹ.

14. Wón wí pé: Tí ikookò bá pa á jẹ nígbà tí àwá pọ̀ tó bá yí, nígbà náà àwa yóò jẹ èni ọ̀fò.

15. Nígbà tí wón mú u lọ, wón sì panupọ̀ pé kí wón jù ú sínú un kànga tí ó jìn. Àwá sì ɛ ọ̀ṣpayá fún un (Yuusufu) pé: Dájúdájú ó n bọ wáá fún wón ni iró nípa ọ̀ṣẹ́ wón yí nígbà tí wón kò ní fura.

16. Wón dé ọ̀dọ̀ bàbáa wón ní alẹ́, tí wón n sunkún.

17. Wón wí pé: Bàbáa wa, àwa lọ díje eré sisá, a sì fí Yuusufu sílẹ̀ ni idi ẹ̀rùu wa, ikookò sì pa á jẹ. Iwọ̀ kò sì ní gbà wá gbọ́ bí ó tí lẹ́ jẹ pé a jẹ olótítító.

18. Wón sì mu ẹ̀wùu rẹ́ wá pẹ̀lú ẹ̀jẹ̀ èké. Ó (bàbáa wón) wí pé: kí í ɛ bẹ̀, èmí yín ló ɛ ọ̀rọ̀ (yí) lóṣọ̀ fún yín. Sùúrù ló dára jùlọ̀ (fún mí láti ɛ). Allaahu sì ni Alàránṣe (fún mí) lórí iròyìn tí ɛ n ɛ yí.

19. Àwọn arinrin àjò kan sì dé, wón sì rán apon-omii wón lómi, ó sì ju garawaa rẹ́ sínú un kànga. Ó wí pé: Iró-idunnú! Ọ̀mọ̀dé kùnrin kan nìyí. Wón sì fí pamọ̀ láti tà á. Allaahu sì mọ̀ ohún tí wón n ɛ.

20. Wón sì tà á ni owó pọ̀ókú, owóo fàdàkà díẹ̀, kò sì jọ wón lójú.

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَتَّابَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى

يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا

يَرْتَع وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي

لَيَحْزَنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ

الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ

أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَسِرُونَ

﴿١٤﴾ فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي

غَيَبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ

هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾ وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً

يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَتَّابَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِ

وَتَرَكَنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ

وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ

لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ حَمِيلٌ ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ

عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا

وَارِدَهُمْ فَادَّادُوا دُلُوهُ قَالَ يَبْشُرِي هَذَا غُلَامٌ

وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾

وَشَرَّوهُ بِثَمَنٍ خَسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا

فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿٢١﴾